

2. W konsekwencji Komisja wystosowała do Królestwa Niderlandów na podstawie art. 226 WE (obecnie art. 258 TFUE) wezwanie do usunięcia uchybienia i uzasadnioną opinię, stwierdzając w niej, że przepisy prawne obowiązujące w Niderlandach w dziedzinie zabezpieczenia społecznego muszą być stosowane również do tych pracowników zatrudnionych na platformach wiertniczych położonych w Niderlandach, którzy są obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Odmowa przez niderlandzkie organy wypłacenia tym osobom świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego jest jej zdaniem niezgodna z tytułem II rozporządzenia (EWG) nr 1408/71, w szczególności z jego art. 13 ust. 2 lit. a i art. 3 ust. 1 oraz z art. 39-42 WE (obecnie art. 45-48 TFUE).
3. Do dnia dzisiejszego Niderlandy nie przyjęły wszelkich środków niezbędnych do pozbawienia mocy uregulowania krajowego, zgodnie z którym pewne świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego nie są wypłacane pracownikom będącym obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zatrudnionym na platformach wiertniczych w Niderlandach.
4. Z tego względu Komisja dochodzi do wniosku, że odmawiając wypłaty pewnych świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego pracownikom będącym obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zatrudnionym na platformach wiertniczych w Niderlandach, Niderlandy uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 13 ust. 2 lit. a i art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 oraz art. 45-48 TFUE.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Brussel (Belgia) w dniu 29 marca 2010 r. — NV Express Line przeciwko Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

(Sprawa C-148/10)

(2010/C 161/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Beroep te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: NV Express Line

Strona pozwana: Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy 97/67/WE (¹) z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2002/39/WE (²) i w szczególności — jednak bez ograniczenia się tylko do tego przepisu — art. 19 tej dyrektywy, uwzględniając również zmiany wprowadzone na mocy dyrektywy 2008/6/WE (³), które powinny zostać transponowane do prawa krajowego najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r., należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że państwom członkowskim nie przysługuje uprawnienie do zobowiązania w sposób wiążący operatorów świadczących niepowszechnie usługi pocztowe do stosowania zewnętrznej procedury reklamacyjnej, ponieważ:
 - (i) w zakresie mogących mieć zastosowanie procedur reklamacyjnych w ochronie użytkownika usług pocztowych dyrektywa ta stanowi pełną harmonizację, lub
 - (ii) na podstawie dyrektywy 2002/39/WE zobowiązanie to zostało nałożone jedynie na operatorów świadczących powszechne usługi pocztowe, a od ustanowienia dyrektywy 2008/6/WE na wszystkie podmioty świadczące powszechne usługi pocztowe, przy czym państwa członkowskie zgodnie z brzmieniem art. 19 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/6/WE jedynie wspierają rozwój niezależnych, pozasądowych mechanizmów rozstrzygnięcia sporów pomiędzy operatorami usług pocztowych niestanowiących usług powszechnych a użytkownikami końcowymi, jednak nie mogą tego nakazać.

- 2) Jeśli na pierwsze pytanie należy odpowiedzieć, że dyrektywa pocztowa jako taka nie stoi na przeszkodzie, by państwa członkowskie zobowiązały w sposób wiążący również operatorów świadczących niepowszechnie usługi pocztowe do stosowania zewnętrznej procedury reklamacyjnej takiej, jaka w zakresie operatorów świadczących powszechne usługi pocztowe została przewidziana w art. 19 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy, to czy zasady swobodnego przepływu usług (art. 49 i nast. WE, obecnie art. 56 i nast. TFUE) należy interpretować w ten sposób, że ograniczenia ustanowione przez państwo członkowskie na podstawie nadrzędnych względów interesu publicznego w celu ochrony konsumentów, poprzez które operatorów świadczących niepowszechnie usługi pocztowe również zobowiązano w sposób wiążący do stosowania zewnętrznej procedury reklamacyjnej takiej, jaka w zakresie operatorów świadczących powszechne usługi pocztowe została przewidziana w art. 19 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy, są nawet wówczas zgodne z TFUE, gdy przy stosowaniu danej procedury reklamacyjnej nie czyni się rozróżnienia pomiędzy

reklamacjami konsumentów a reklamacjami innych użytkowników końcowych, chociaż użytkownicy tych usług (w niniejszym przypadku usługi ekspresowe i kurierskie) są w przeważającej mierze użytkownikami profesjonalnymi?

- (¹) Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998 L 15, s. 14).
- (²) Dyrektywa 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (Dz.U. L 176, s. 21).
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. L 52, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) w dniu 29 marca 2010 r. — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) przeciwko Beneo Orafti SA

(Sprawa C-150/10)

(2010/C 161/30)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Strona pozwana: Beneo Orafti SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kwoty przejściowe przydzielone przedsiębiorstwu produkującemu cukier na podstawie art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 493/2006 (¹) są wyłączone z tymczasowego systemu restrukturyzacji ustanowionego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 320/2006 (²) i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 968/2006 (³) ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania, biorąc pod uwagę, że
- a) kwoty te nie podlegają zapłacie tymczasowej składki restrukturyzacyjnej,
- b) nie mogą korzystać z wypłaty pomocy restrukturyzacyjnej i

c) nie są kwotami w rozumieniu rozporządzenia Rady nr 320/2006, w świetle definicji zawartej w art. 2 pkt 6 tegoż rozporządzenia?

2) Nawet w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie: czy kwoty przejściowe są samodzielnymi kwotami, niezależnymi od stosownych kwot podstawowych, biorąc pod uwagę, że:

a) kwoty przejściowe są przydzielane na podstawie art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 493/2006, a nie na podstawie art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (⁴).

b) kryteria przydzielania kwot przejściowych są odmienne od kryteriów przydzielania stosownych kwot podstawowych i

c) kwoty przejściowe są środkami przejściowymi mającymi na celu ułatwienie przejścia od dawnego systemu rynku cukru do nowego systemu rynku cukru we Wspólnocie, a zatem mają zastosowanie co do zasady wyłącznie w roku gospodarczym 2006/2007?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na co najmniej jedno z dwóch poprzednich pytań: czy przedsiębiorstwo produkujące cukier, które zwróciło się z wnioskiem o udzielenie pomocy na restrukturyzację w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006, ma prawo do skorzystania z kwoty przejściowej przydzielonej w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 493/2006?

4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie: czy zastosowana sankcja może polegać na zażądaniu zwrotu części przyznanej pomocy na restrukturyzację i odebraniu kwoty przejściowej? Jak należy obliczyć kwotę podlegającą zwrotowi przewidzianą w art. 26 ust. 1 i karę przewidzianą w art. 27 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006, w przypadku gdy przedsiębiorstwo produkujące cukier otrzymało pomoc na restrukturyzację (w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007) i wykorzystało swą kwotę przejściową (w odniesieniu do której żadna pomoc na restrukturyzację nie została przyznana)? Czy w obliczeniu tej kwoty i tej kary należy wziąć pod uwagę wszystkie lub część spośród następujących czynników:

a) koszty poniesione przez dane przedsiębiorstwo produkujące cukier w celu zdemontowania urządzeń produkcyjnych,

b) straty poniesione przez dane przedsiębiorstwo produkujące cukier w związku z rezygnacją ze stosownej kwoty podstawowej,